

ZARZĄDZENIE

Dnia 28 października 2025 r.

Dnia 28 października 2025 r., sędzia Sądu Najwyższego Jacek Błaszczyk, po zapoznaniu się z pismem obrońcy **K. M.**, sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania karnego w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 8 maja 2025 r., sygn. akt II AKa 330/24:

stwierdzam, że brak jest podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego powyżej postępowania z uwagi na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (art. 542 § 3 k.p.k.).

UZASADNIENIE

W dniu 1 października 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo obrońcy skazanego K. M. , w którym wniósł o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 8 maja 2025 r., sygn. akt II AKa 330/24, jako podstawę swojego żądania wskazując wystąpienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., w związku z udziałem w składzie orzekającym w instancji apelacyjnej sędziów: SSA X.Y. i SSA X.Y.1, którzy zostali powołani do pełnienia powierzonych im urzędów w procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o KRS oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3).

Ponieważ podniesione przez obrońcę skazanego uchybienie wskazuje na wystąpienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej w wyroku Sądu II instancji, jego pismo podlega w niniejszym postępowaniu wstępnej kontroli i ocenie pod kątem wystąpienia przesłanek wskazanych w art. 542 § 3 k.p.k. Taka kontrola prowadzi do

wniosku, że brak jest podstaw do wszczęcia w trybie art. 542 § 3 k.p.k. postępowania o wznowienie z urzędu w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 8 maja 2025 r., sygn. akt II AKa 330/24, gdyż - wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, nie doszło do ziszczenia przesłanek z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z nienależytą obsadą Sądu odwoławczego.

Z powszechnie dostępnych informacji wynika, że X.Y. i X.Y.1 zostali mianowani na stanowiska sędziów Sądu Apelacyjnego w Łodzi w procedurze z udziałem tzw. neoKRS (tj. KRS ukształtowanej pod rządami powołanej ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r.). Te, powoływane przez obrońcę skazanego, okoliczności nie są jednak wystarczające do stwierdzenia zaistnienia uchybienia w postaci nienależytej obsady sądu rozpoznającego sprawę o sygn. akt II AKa 330/24. Wnioskodawca nie przedstawił bowiem żadnych argumentów świadczących, aby w procesie powołania X.Y. i X.Y.1 na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Łodzi, czy też po objęciu przez nich urzędu, zaistniały przesłanki uzasadniające przekonanie, że w odbiorze zewnętrznym skład sądu z ich udziałem nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i niezawisłości. Takich okoliczności, w tym wskazujących na powiązania sędziów z władzą wykonawczą czy administracją sądową, nie można dopatrzeć się również z urzędu, analizując dostępne materiały, w tym domeny publiczne i uchwały Krajowej Rady Sądownictwa o przedstawieniu kandydatury SSO X.Y. i SSO X.Y.1 Prezydentowi RP (uchwały KRS: Nr [...] /2021 z dnia [...] 2021 roku - co do X.Y. oraz Nr [...] /2019 z dnia [...] 2019 roku - w stosunku do X.Y.1). Wobec sędziego X.Y.1 do wskazanych okoliczności nie można zaliczyć tych, które opisano w punktach 17 i 18 pisma sygnalizacyjnego obrońcy, a związanych z wydaniem decyzji procesowej o wznowieniu danego postępowania na wniosek uprawnionego podmiotu, czy złożeniem zdania odrębnego pod orzeczeniem wydanym w składzie kolegiальnym.

W związku z powyższym znajduje zastosowanie uchwała 3 połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. oraz uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22. Zgodnie z pkt 2 tej uchwały brak jest podstaw do przyjęcia z góry, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed KRS po 17 stycznia 2018 r. nie spełnia minimalnego standardu bezstronności, a sąd z jego

udziałem, jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Aby tak uznać, muszą zaistnieć jeszcze inne okoliczności, wskazujące na brak niezależności i bezstronności konkretnego sędziego, których wnioskodawca w swoim piśmie nie wskazał, a Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu.

Co istotne, wobec wskazanych sędziów Sądu Apelacyjnego w Łodzi Sąd Najwyższy, stosując wypracowane w orzecznictwie kryteria mające wpływ na wynik testu niezależności i bezstronności sędziego, nie stwierdził ziszczenia się podstaw do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w przepisie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w następujących postępowaniach (co do SSA X.Y. – sprawy o sygn. akt: V KK 193/23, V KK 206/24, V KO 2/25, V KO 25/25 oraz V KO 55/25, zaś w stosunku do SSA X.Y.1 – sprawy o sygn. akt: V KK 53/22, II KK 494/21 oraz V KK 486/23).

Ponieważ brak jest podstaw do przyjęcia, że sprawa Sądu Apelacyjnego w Łodzi, sygn. akt II AKa 330/24, została rozpoznana przez sąd nienależycie obsadzony, a więc wystąpiła wskazana bezwzględna przesłanka odwoławcza określona w ustawie procesowej nie zachodzą postawy do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania wznowieniowego z urzędu, na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

[J.J.]

[a.ł.]